

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (devintoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. rugsėjo 29 d.*

„Konkurencija – Karteliai – Aliuminio ir tantalo elektrolitinių kondensatorių rinka – Sprendimas, kuriuo konstatuojamas SESV 101 straipsnio ir EEE susitarimo 53 straipsnio pažeidimas – Kainų derinimas visoje EEE – Suderinti veiksmai – Keitimasis neskelbtina komercine informacija – Komisijos teritorinė kompetencija – Teisė į gynybą ir teisė būti išklausytam – Akto neliečiamumas – Vienas ir tęstinis pažeidimas – Konkurencijos ribojimas dėl tikslo – 2006 m. baudų apskaičiavimo gairės – Pardavimų vertė – Pareiga motyvuoti – Proporcingumas – Vienodas požiūris – Pažeidimo sunkumas – Lengvinančios aplinkybės – 2006 m. baudų apskaičiavimo gairių 37 punktas – Neribota jurisdikcija“

Byloje T-363/18

Nippon Chemi-Con Corporation, įsteigta Tokijuje (Japonija), atstovaujama advokatų H.-J. Niemeyer, M. Röhrig, I.-L. Stoicescu ir P. Neideck,

ieškovė,

prieš

Europos Komisija, atstovaujamą A. Cleenewerck de Crayencour, B. Ernst, T. Franchoo, C. Sjödin ir L. Wildpanner,

atsakovę,

dėl SESV 263 straipsniu grindžiamo pagrindinio prašymo panaikinti 2018 m. kovo 21 d. Komisijos sprendimą C(2018) 1768 *final* dėl procedūros pagal SESV 101 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (AT.40136 – Kondensatoriai), kiek jis susijęs su ieškove, ir dėl papildomo prašymo panaikinti arba sumažinti tuo sprendimu jai skirtos baudos dydį,

BENDRASIS TEISMAS (devintoji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė M. J. Costeira (pranešėja) ir teisėjai D. Gratsias, M. Kancheva, B. Berke ir T. Perišin,

posėdžio sekretorė C. Kristensen, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2020 m. spalio 23 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą¹

I. Ginčo aplinkybės

A. Ieškovė ir atitinkamas sektorius

- 1 Ieškovė *Nippon Chemi-Con Corporation* yra Japonijoje įsteigta bendrovė, gaminanti ir parduodanti aliuminio elektrolitinius kondensatorius. Iki 2005 m. kovo mėn. ji taip pat gamino tantalio elektrolitinius kondensatorius ir juos pardavinėjo iki 2011 m. vykdydama tiesioginius pardavimus, už kuriuos sąskaitos faktūros buvo išrašomos Europos ekonominėje erdvėje (EEE) iki 2005 m. vasario mėn. Ieškovei priklauso 100 % pagal Vokietijos teisę įsteigtos bendrovės *Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH* akcijų, taip pat 100 % pagal JAV teisę įsteigtos bendrovės *United Chemi-Con* akcijų (toliau atitinkamai – *Europe Chemi-Con* ir *United Chemi-Con*, o kartu su ieškove – *Nippon Chemi-Con* grupė).
- 2 Nagrinėjamas pažeidimas susijęs su aliuminio ir tantalio elektrolitiniais kondensatoriais. Kondensatoriai yra elektriniai komponentai, kurie elektrostatiniu būdu kaupia energiją elektros lauke. Elektrolitiniai kondensatoriai naudojami beveik visuose elektronikos gaminiuose, kaip antai asmeniniuose kompiuteriuose, planšetėse, telefonuose, oro kondicionieriuose, šaldytuvuose, skalbimo mašinose, automobiliams skirtuose gaminiuose ir pramonės įrenginiuose. Taigi klientai yra labai įvairūs. Elektrolitiniai kondensatoriai, konkrečiau – aliuminio ir tantalio elektrolitiniai kondensatoriai, yra gaminiai, kurių svarbų konkurencinį parametraž sudaro kaina.

B. Administracinė procedūra

- 3 2013 m. spalio 4 d. *Panasonic* ir jos patronuojamosios įmonės kreipėsi į Europos Komisiją su prašymu suteikti žymeklį pagal Komisijos pranešimo dėl atleidimo nuo baudų ir baudų sumažinimo kartelių bylose (OL C 298, 2006, p. 17, toliau – 2006 m. pranešimas dėl bendradarbiavimo) 14 ir 15 punktus ir pateikė informacijos dėl įtariamo pažeidimo elektrolitinių kondensatorių sektoriuje.
- 4 2014 m. kovo 28 d. remdamasi 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [SESV 101 ir 102] straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) 18 straipsniu Komisija paprašė elektrolitinių kondensatorių sektoriuje veikiančių įvairių įmonių, taip pat ieškovės, pateikti informacijos.
- 5 Nuo 2015 m. kovo 3 iki 6 d. *Europe Chemi-Con* Komisija vykdė patikrinimus pagal Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalį.
- 6 2015 m. lapkričio 4 d. Komisija priėmė pranešimą apie kaltinimus, kuris buvo skirtas, be kita ko, ieškovei.
- 7 Nuo 2015 m. lapkričio 12 d. iki gruodžio 17 d. pranešimo apie kaltinimus adresatės galėjo susipažinti su DVD formatu pateikta didžiąja bylos dalimi.

¹ Pateikiami tik tie šio sprendimo punktai, kuriuos Bendrasis Teismas mano tikslinga paskelbti.

- 8 Gavusi kelių pranešimo apie kaltinimus adresačių pateiktus prašymus susipažinti su bylos medžiaga, kiek tai susiję su 2015 m. lapkričio 4 d. pranešime apie kaltinimus įslaptintais klientų pavadinimais, Komisija juos nurodė pateiktuose dviejuose naujuose DVD; su jais ieškovė susipažino 2016 m. kovo 7 d. – balandžio 27 d.
- 9 2016 m. gegužės 4 d. pranešimo apie kaltinimus adresatėms Komisija išsiuntė raštą dėl faktinių aplinkybių, susijusių su tam tikrais to pranešimų aspektais (toliau – raštas dėl faktinių aplinkybių), prie jo pridėjo naują 2015 m. lapkričio 4 d. pranešimo apie kaltinimus ir jo 1 priedo versiją be įslaptintos informacijos ir nustatė dviejų savaičių terminą į jį atsakyti, kuris pratęstas iki 2016 m. gegužės 20 d.
- 10 2016 m. gegužės 20 d. ieškovė pateikė atsakymą į pranešimą apie kaltinimus ir į raštą dėl faktinių aplinkybių.
- 11 Pranešimo apie kaltinimus adresates, taip pat ieškovę, Komisija išklausė per 2016 m. rugsėjo 12 ir 14 d. vykusių apklausą.

C. Ginčijamas sprendimas

- 12 2018 m. kovo 21 d. Komisija priėmė Sprendimą C(2018) 1768 *final* dėl procedūros pagal SESV 101 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (AT.40136 – Kondensatoriai) (toliau – ginčijamas sprendimas).

1. Pažeidimas

- 13 Ginčijamame sprendime Komisija konstatavo, kad egzistuoja vienas ir tęstinis SESV 101 straipsnio ir EEE susitarimo 53 straipsnio pažeidimas elektrolitinių kondensatorių rinkoje, kuri darant dalyvavo devynios įmonės ar įmonių grupės, t. y. *Elna, Hitachi AIC, Holy Stone, Matsuo, NEC Tokin, Nichicon, Rubycon, Sanyo* (reiškianti *Sanyo* ir *Panasonic* kartu) ir ieškovė (toliau kartu – kartelio dalyviai) (ginčijamo sprendimo 1 konstatuojamoji dalis ir 1 straipsnis).
- 14 Komisija iš esmės pažymėjo, kad aptariamas pažeidimas buvo daromas nuo 1998 m. birželio 26 d. iki 2012 m. balandžio 23 d. visoje EEE teritorijoje, o jo esmė buvo susitarimai ir (arba) suderinti veiksmai, kuriais siekta derinti kainų politiką dėl aliuminio ir tantalo elektrolitinių kondensatorių tiekimo (ginčijamo sprendimo 1 konstatuojamoji dalis).
- 15 Kartelis iš esmės buvo organizuojamas daugiašaliais susitikimais, kurie įprastai vykdavo Japonijoje kiekvieną arba kas antrą mėnesį pardavimo vadovų lygmeniu, ir kas šešis mėnesius vadovų, įskaitant prezidentus, lygmeniu (ginčijamo sprendimo 63, 68 ir 738 konstatuojamosios dalys).
- 16 Iš pradžių, nuo 1998 m. iki 2003 m., daugiašaliai susitikimai buvo organizuojami juos vadinant „elektrolitinių kondensatorių susitikimais“ arba „elektrolitinių kondensatorių konferencijomis“ (toliau – ECC susitikimai). Vėliau, nuo 2003 m. iki 2005 m. jie buvo organizuojami kaip „aliuminio–tantalo konferencijos“ ar „aliuminio arba tantalo kondensatorių grupė“ (toliau – ATC susitikimai). Galiausiai nuo 2005 m. iki 2012 m. tie susitikimai organizuoti kaip „rinkos tyrimo grupė“ arba „rinkodaros grupė“ (toliau – MK susitikimai). Lygiagrečiai su MK susitikimais ir juos papildant nuo 2006 m. iki 2008 m. buvo organizuojami „sąnaudų didėjimo“ arba „kondensatorių didėjimo“ susitikimai (toliau – CUP susitikimai) (ginčijamo sprendimo 69 konstatuojamoji dalis).

- 17 Be šių daugiašalių susitikimų, kartelio dalyviai prireikęs taip pat organizavo dvišalius ir trišalius *ad hoc* susitikimus (ginčijamo sprendimo 63, 75 ir 739 konstatuojamosios dalys) (toliau kartu – antikonkurenciniai susitikimai).
- 18 Per antikonkurencinius susitikimus kartelio dalyviai iš esmės keisdavosi informacija apie kainas ir ateityje taikysimas kainas, apie būsimus kainų mažinimus ir tų mažinimų viršutinės ir apatinės ribas, apie pasiūlą ir paklausą, įskaitant būsimą pasiūlą ir paklausą, ir, tam tikrais atvejais, sudarė, taikė ir laikėsi susitarimų dėl kainų (ginčijamo sprendimo 62, 715, 732 ir 741 konstatuojamosios dalys).
- 19 Komisija nusprendė, kad kartelio dalyvių veiksmai yra susitarimo ir (arba) suderintų veiksmų forma, kuria siekta bendro tikslo – išvengti konkurencijos kainomis ir derinti būsimus veiksmus dėl elektrolitinių kondensatorių pardavimo bei taip sumažinti netikrumą rinkoje (ginčijamo sprendimo 726 ir 731 konstatuojamosios dalys).
- 20 Komisija padarė išvadą, kad tais veiksmais buvo siekiama vieno antikonkurencinio tikslo (ginčijamo sprendimo 743 konstatuojamoji dalis).

2. Ieškovės atsakomybė

- 21 Komisija pripažino ieškovę atsakinga už tiesioginį dalyvavimą kartelyje nuo 1998 m. birželio 26 d. iki 2012 m. balandžio 23 d. (ginčijamo sprendimo 959 konstatuojamoji dalis ir 1 straipsnio g punktas).

3. Ieškovei skirta bauda

- 22 Ginčijamo sprendimo 2 straipsnio j punkte ieškovei skirta 97 921 000 EUR bauda.

4. Baudų dydžio apskaičiavimas

- 23 Apskaičiuodama baudų dydį Komisija taikė Pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies a punktą skirtų baudų apskaičiavimo gairėse (OL C 210, 2006, p. 2, toliau – 2006 m. gairės) nustatytą metodą (ginčijamo sprendimo 980 konstatuojamoji dalis).
- 24 Pirma, nustatydamas ieškovei skirtos baudos bazinį dydį Komisija atsižvelgė į pardavimų vertę paskutiniaisiais visais dalyvavimo darant pažeidimą metais, kaip nustatyta 2006 m. gairių 13 punkte (ginčijamo sprendimo 989 konstatuojamoji dalis).
- 25 Pardavimų vertę Komisija skaičiavo remdamasi aliuminio ir tantalo elektrolitinių kondensatorių pardavimu, už kurį sąskaitos faktūros išrašytos EEE įsisteigusiams klientams (ginčijamo sprendimo 990 konstatuojamoji dalis).
- 26 Be to, Komisija atskirai apskaičiavo abiejų prekių kategorijų, t. y. aliuminio elektrolitinių kondensatorių ir tantalo elektrolitinių kondensatorių, reikšmės turinčią pardavimų vertę ir pritaikė skirtingus dauginimo koeficientus pagal trukmę (ginčijamo sprendimo 991 konstatuojamoji dalis).

- 27 Dėl ieškovės Komisija iš pradžių nusprendė, kad kaip į referencinį laikotarpį reikėjo atsižvelgti, viena vertus, į paskutinius visus dalyvavimo darant pažeidimą metus, t. y. 2011–2012 m., kiek tai susiję su aliuminio elektrolitinių kondensatorių pardavimo verte, ir, kita vertus, į paskutinius visus metus, t. y. 2003–2004 m., kuriais ieškovė prekiaavo tantalo elektrolitiniiais kondensatoriais, nes ji nutraukė prekybą jais iki dalyvavimo darant pažeidimą pabaigos (ginčijamo sprendimo 34, 989–991 konstatuojamosios dalys ir 1007 konstatuojamojoje dalyje pateikta 1 lentelė, taip pat 1657 išnaša).
- 28 Paskui Komisija nusprendė, kad ieškovė per *Europe Chemi-Con* ir *United Chemi-Con* išrašė sąskaitas faktūras už aliuminio elektrolitinių kondensatorių tiesioginius pardavimus EEE visu dalyvavimo darant pažeidimą laikotarpiu (ginčijamo sprendimo 990 ir 998 konstatuojamosios dalys), o už tantalo elektrolitinių kondensatorių tiesioginius pardavimus EEE – iki 2005 m. vasario 1 d. (ginčijamo sprendimo 34 ir 1006 konstatuojamosios dalys).
- 29 Galiausiai Komisija už aliuminio elektrolitinius kondensatorius ieškovei nustatė 13,82 % dauginimo koeficientą (už laikotarpį nuo 1998 m. birželio 26 d. iki 2012 m. balandžio 23 d.), o už tantalo elektrolitinius kondensatorius – 5,26 % (už laikotarpį nuo 1999 m. spalio 29 d. iki 2005 m. vasario 1 d.) (ginčijamo sprendimo 1007 konstatuojamojoje dalyje pateikta 1 lentelė).
- 30 Komisija nustatė, kad už pažeidimo sunkumą bus taikomas 16 % nuo pardavimo vertės procentinis dydis. Šiuo klausimu ji nusprendė, kad horizontalieji kainų koordinavimo „susitarimai“ dėl paties jų pobūdžio yra priskiriami prie sunkiausių SESV 101 straipsnio ir EEE susitarimo 53 straipsnio pažeidimų ir kad kartelis apėmė visą EEE teritoriją (ginčijamo sprendimo 1001–1003 konstatuojamosios dalys).
- 31 Komisija pritaikė papildomą 16 % dydį pagal 2006 m. gairių 25 punktą, kad būtų užtikrintas pakankamas skirtos baudos atgrasomasis poveikis (ginčijamo sprendimo 1009 konstatuojamoji dalis).
- 32 Todėl Komisija ieškovei nustatė 205 649 000 eurų dydžio bazinę baudą (ginčijamo sprendimo 1010 konstatuojamoji dalis).
- 33 Antra, kiek tai susiję su baudos bazinio dydžio tikslinimu, Komisija nenustatė jokios sunkinančios ar lengvinančios aplinkybės, į kurias būtų galima atsižvelgti ieškovės atveju (ginčijamo sprendimo 1054 konstatuojamoji dalis).
- 34 Trečia, Komisija, remdamasi Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalimi, pritaikė 10 % ribą nuo bendros apyvartos per ankstesnius ūkinius metus (ginčijamo sprendimo (1057 ir 1058 konstatuojamosios dalys).
- 35 Taigi Komisija nustatė, kad ieškovei bus skirta iš viso 97 921 000 eurų dydžio bauda (ginčijamo sprendimo 1139 konstatuojamojoje dalyje pateikta 3 lentelė).

[Praleista]

II. Procesas ir šalių reikalavimai

- 37 2018 m. birželio 5 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį ieškovės ieškinį.

- 38 2018 m. spalio 19 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo Komisijos atsiliepimą į ieškinį.
- 39 Dublikas ir triplikas buvo pateikti Bendrojo Teismo kanceliarijai atitinkamai 2019 m. vasario 27 ir birželio 5 d.
- 40 Antrosios kolegijos siūlymu Bendrasis Teismas, remdamasis Procedūros reglamento 28 straipsniu, nusprendė perduoti bylą nagrinėti išplėstinei kolegijai.
- 41 Pakeitus Bendrojo Teismo kolegijų sudėtį, remiantis Procedūros reglamento 27 straipsnio 5 dalimi, teisėja pranešėja buvo paskirta į devintąją išplėstinę kolegiją ir jai dėl šios priežasties paskirta ši byla.
- 42 Teisėjos pranešėjos siūlymu Bendrasis Teismas (devintoji išplėstinė kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas Procedūros reglamento 89 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones, šalims raštu pateikė klausimus, prašydamas į juos atsakyti per teismo posėdį.
- 43 Per 2020 m. spalio 23 d. posėdį buvo išklaustytos šalių žodinės pastabos ir jų atsakymai į Bendrojo Teismo raštu ir žodžiu pateiktus klausimus.
- 44 2021 m. rugpjūčio 1 d. mirus teisėjui B. Berke, trys šį sprendimą pasirašę teisėjai tęsė pasitarimus pagal Procedūros reglamento 22 straipsnį ir 24 straipsnio 1 dalį.
- 45 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
- visų pirma, panaikinti ginčijamą sprendimą, kiek jame konstatuota, kad ji padarė SESV 101 straipsnio pažeidimą,
 - nepatenkinus pagrindinio prašymo, panaikinti jai skirta baudą arba, nepatenkinus ir šio prašymo, sumažinti jos dydį,
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 46 Komisija Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį,
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

III. Dėl teisės

[Praleista]

B. Dėl esmės

- 56 Ieškiniui pagrįsti ieškovė pateikia šešis pagrindus, kuriais grindžia tiek pagrindinį reikalavimą panaikinti ginčijamą sprendimą, tiek papildomus reikalavimus panaikinti arba sumažinti jai skirtos baudos dydį.

- 57 Dėstydamą pirmuosius penkis pagrindus ieškovė ginčija Komisijos išvadą dėl beveik keturiolika metų daryto vieno ir tęstinio SESV 101 straipsnio pažeidimo elektrolitinių kondensatorių sektoriuje visoje EEE teritorijoje. Pirmasis pagrindas grindžiamas teisės būti išklaustam, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio (toliau – Chartija), teisės į gynybą ir teisės akto neliečiamumo principo pažeidimu. Antrasis pagrindas pateiktas dėl pažeidimo įrodymų nebuvimo, materialinių faktinių aplinkybių klaidų ir senaties termino. Trečiasis pagrindas susijęs su vieno ir tęstinio pažeidimo nebuvimu. Ketvirtasis pagrindas susijęs su pažeidimo dėl tikslo nebuvimu. Penktasis pagrindas grindžiamas Komisijos teritorinės kompetencijos šioje byloje taikyti SESV 101 straipsnį ir EEE susitarimo 53 punktą nebuvimu.
- 58 Dėstydamą šeštąjį pagrindą ieškovė ginčija jai skirtą baudą ir prašo panaikinti ar sumažinti jos dydį. Šis pagrindas grindžiamas klaidomis skaičiuojant baudos dydį ir 2006 m. gairių bei vienodo požiūrio ir proporcingumo principų pažeidimu.

[Praleista]

1. Dėl reikalavimų panaikinti ginčijamą sprendimą

[Praleista]

a) Penktasis ieškinio pagrindas dėl Komisijos teritorinės kompetencijos nebuvimo

- 71 Ieškovė iš esmės teigia, jog ginčijamo sprendimo 660 konstatuojamojoje dalyje Komisija klaidingai nusprendė, kad turi teritorinę kompetenciją šioje byloje taikyti SESV 101 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį, nes antikonkurenciniai veiksmai buvo vykdomi pasaulio mastu, įskaitant EEE, nors tie veiksmai daugiausia buvo vykdomi Azijoje, nebuvo įgyvendinami ir neturėjo reikšmingo poveikio EEE.
- 72 Komisija ginčija šiuos argumentus.
- 73 Dėl SESV 101 straipsnio ir EEE susitarimo 53 straipsnio teritorinio taikymo reikia priminti, kad SESV 101 straipsnyje įtvirtintos konkurencijos norma draudžia susitarimus ir veiksmus, kurių tikslas ar poveikis yra konkurencijos „vidaus rinkoje“ trukdymas, ribojimas arba iškraipymas.
- 74 Taip pat reikia pažymėti, kad sąlygos teritoriniam SESV 101 straipsnio taikymui tenkinamos dviem atvejais.
- 75 Pirmą, SESV 101 straipsnio taikymas pagrįstas, kai jame nurodyti veiksmai buvo daromi vidaus rinkos teritorijoje, ir nėra svarbu, kur jie buvo pradėti. Iš tikrųjų, jei konkurencijos teisėje nustatytų draudimų taikymas priklausytų nuo kartelio sudarymo vietos, įmonėms neabejotinai būtų suteiktas lengvas būdas apeiti šiuos draudimus (1988 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *Ahlström Osakeyhtiö ir kt.* / Komisija, 89/85, 104/85, 114/85, 116/85, 117/85 ir 125/85–129/85, EU:C:1988:447, 16 punktą).
- 76 Siekiant nustatyti, ar vieta, kurioje įgyvendinamas kartelis, yra EEE, viena vertus, nesvarbu, ar kartelio dalyviai naudojami, ar nesinaudojo EEE įsteigtomis patronuojamosiomis įmonėmis, kad būtų įrodyti jų ir ten įsisteigusių pirkėjų santykiai (1988 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *Ahlström Osakeyhtiö ir kt.* / Komisija, 89/85, 104/85, 114/85, 116/85, 117/85 ir 125/85–129/85, EU:C:1988:447, 17 punktą) Kita vertus, kartelio įgyvendinimo, kaip jo sąsajos su Sąjungos

teritorija, kriterijus tenkinamas vien dėl to, kad produktas, dėl kurio sudarytas kartelis, parduodamas Sąjungoje, neatsižvelgiant į tiekimo šaltinių ir gamybos padalinių buvimo vietą (žr. 2015 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *LG Electronics / Komisija*, T-91/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:609, 149 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

- 77 Antra, SESV 101 straipsnio taikymas taip pat pateisinamas atsižvelgiant į tarptautinę viešąją teisę, kai numatoma, jog jame numatyti veiksmai daro tiesioginį ir esminį poveikį vidaus rinkoje (šiuo klausimu žr. 1971 m. lapkričio 25 d. Sprendimo *Béguelin Import*, 22/71, EU:C:1971:113, 11 punktą).
- 78 Šiuo klausimu ginčijamo sprendimo 660 konstatuojamojoje dalyje Komisija nusprendė, kad ji yra kompetentinga valdžios institucija taikyti SESV 101 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį remiantis EEE susitarimo 56 straipsniu, nes kartelio veiksmai buvo įgyvendinami pasaulio mastu, įskaitant EEE.
- 79 Šiuo klausimu Komisija visų pirma nusprendė, kad, nors kartelio dalyviai buvo Japonijoje buveinę turėjusios įmonės, o antikonkurenciniai susitikimai vyko Japonijoje, tie veiksmai arba buvo vykdomi pasaulio mastu, įskaitant EEE, arba buvo tiesiogiai susiję su EEE. Konkrečiai kalbant, sąsaja su EEE buvo pagrįsta tuo, kad kartelio dalyviai, įskaitant ieškovę, pažeidimo darymo laikotarpiu elektrolitinius kondensatorius pardavinėjo EEE teritorijoje. Taip pat kartelio dalyviai, viena vertus, keitėsi informacija apie EEE buveinę turinčius klientus arba EEE gamyklas turinčius klientus ir, kita vertus, koordinavo prekybos politiką, atsižvelgdami į valiutų, įskaitant euro, keitimo kursų svyravimus ir į pirminių žaliavų kainų augimą be geografinių apribojimų. Galiausiai informacija, kuria keistasi, apėmė visus pardavimus tiek Japonijoje, tiek užsienyje ir tiek Japonijos, tiek užsienio klientus (ginčijamo sprendimo 665–672 konstatuojamosios dalys).
- 80 Iš tiesų neginčijama, kad ieškovė, viena vertus, neigia, jog yra ryšys tarp tam tikrų antikonkurencinių susitikimų ir EEE (ši klausimą Bendrasis Teismas analizuos nagrinėdamas antrąjį ir trečiąjį pagrindus), ir, kita vertus, tvirtina, kad tarp kartelio ir EEE buvo ribotas ryšys (šis klausimas bus analizuojamas nagrinėjant antrąjį, trečiąjį ir šeštąjį pagrindus).
- 81 Vis dėlto ieškovė neneigia, kad kartelio dalyviai, įskaitant ją pačią, tiesiogiai ar netiesiogiai pardavinėjo elektrolitinius kondensatorius pasaulio mastu, taip pat Europoje, nors ieškovė teigia, kad pardavimai šioje geografinėje zonoje buvo nedideli ir kad juos vykdė jos patronuojamosios bendrovės.
- 82 Tuo remiantis darytina išvada, kad kartelio įgyvendinimo kriterijus, kaip jo sąsajos su Sąjungos teritorija elementas, šiuo atveju tenkinamas, taigi ginčijamame sprendime aptariamas pažeidimas priskiriamas SESV 101 straipsnio 1 dalies taikymo sričiai. Todėl Komisija pagrįstai nusprendė, kad turi kompetenciją taikyti SESV 101 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį.
- 83 Taigi penktasis pagrindas turi būti atmestas.

[Praleista]

d) Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su vieno ir tęstinio pažeidimo nebuvimu

- 308 Dėstydamą trečiąjį pagrindą ieškovė iš esmės teigia, kad Komisija neįrodė visus elektrolitinius kondensatorius visu įtariamo pažeidimo laikotarpiu apimančio vieno ir tęstinio pažeidimo egzistavimo.

309 Ši pagrindą sudaro trys dalys. Pirmoji dalis susijusi su bendro plano neįrodymu. Antrasis pagrindas susijęs su antikonkurencinių susitikimų papildomumo ryšio įrodymo nebuvimu. Trečia dalis grindžiama tuo, kad Komisija neatsižvelgė į kondensatorių pramonės nevienalytiškumą, dėl kurio įtariamas pažeidimas buvo neįmanomas.

[Praleista]

314 Šiuo atveju Komisija nusprendė, kad ginčijamo sprendimo 4.3.6 skirsnyje aprašyti įvairūs antikonkurenciniai susitikimai sudaro vieną visumą su vienu antikonkurenciniu tikslu. Kaip galima teigti vertinant tuos susitikimus, šalys siekė tikslo išvengti konkurencijos kainomis ir derinti būsimus veiksmus elektrolitinių kondensatorių pardavimo srityje ir taip sumažinti netikrumą rinkoje (ginčijamo sprendimo 730 ir 731 konstatuojamosios dalys).

315 Šio vieno antikonkurencinio tikslo buvo siekiama per diskusijas dėl kainų, įskaitant kainas ateityje, per diskusijas dėl pasiūlos ir paklausos, įskaitant pasiūlą ir paklausą ateityje (būtent apie gamybos apimtis ar siuntų kiekio daugėjimą ar mažėjimą), ir tam tikrais atvejais – dėl susitarimų dėl kainų sudarymo, taikymo ir priežiūros (ginčijamo sprendimo 62 ir 715 konstatuojamosios dalys).

316 Komisija nusprendė, kad nors laikui bėgant kartelis kito, jo tikslas nepasikeitė, nes ginčijamame sprendime aprašytiems 113 susitikimų būdingos besidubliuojančios bendros savybės, kiek tai susiję su dalyviais, diskusijų pobūdžiu ir materialine apimtimi. Taigi įvairiuose daugiašaliuose susitikimuose, organizuotuose juos vadinant įvairiai (nuo 1998 m. iki 2003 m. – ECC susitikimai, nuo 2003 m. iki 2005 m. – ATC susitikimai, nuo 2005 m. iki 2012 m. – MK susitikimai ir nuo 2006 m. iki 2008 m. – CUO susitikimai), skirtingais laikotarpiais dalyvavo visi devyni kartelio dalyviai, o juose vykusios diskusijos buvo susijusios su aliuminio ir tantalio elektrolitinių kondensatoriais. Konkretiems klausimams aptarti lygiagrečiai buvo organizuojami dvišaliai ir trišaliai susitikimai pagal poreikį. Tie patys asmenys ar jų įpėdiniai, nelygu atvejis, dalyvavo antikonkurenciniuose susitikimuose (ginčijamo sprendimo 70–75, 726, 732, 741 ir 743 konstatuojamosios dalys).

317 Komisija nusprendė, kad pažeidimas buvo tęsiamas be pertrūkio, nepaisant ekonominių realių tam tikrų suinteresuotųjų įmonių organizacinės struktūros pokyčių ir su tais veiksmais susijusių darbuotojų kaitos (ginčijamo sprendimo 76, 729, 741 ir 745 konstatuojamosios dalys).

1) Dėl trečiojo pagrindo pirmos dalies dėl bendro plano nebuvimo

318 Ieškovė teigia, kad Komisija neįrodė, jog egzistuoja bendras planas, nes iš esmės, pirma, ji neįrodė, kad kiekvienas antikonkurencinis susitikimas turėjo tą patį tikslą, nors tai, kad per CUP susitikimus buvo taikytas skirtingas „mechanizmas“, palyginti su taikytu per kitus susitikimus, įrodo atskirų antikonkurencinių susitikimų skirtingą tikslą. Antra, bendro plano aprašymas pranešime apie kaltinimus ir ginčijamame sprendime yra pernelyg painus ir netikslus, nors bendro plano sąvoka reikalauja nurodyti konkrečias prekes, geografinę zoną ir slaptą mechanizmą. Trečia, Komisijos pateikti įrodymai nepatvirtina, kad visu pažeidimo laikotarpiu buvo siekiama vieno antikonkurencinio tikslo.

319 Komisija ginčija šiuos argumentus.

320 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, atsižvelgiant į šio sprendimo 150, 151, 310 ir 311 punktuose nurodytoje jurisprudencijoje primintus reikalavimus, ginčijamame sprendime Komisijos apibendrintų duomenų, konkrečiai kalbant, tų, kurie priminti šio sprendimo 314–317 punktuose

- ir kurie susiję su bendromis antikonkurencinių susitikimų, turinčių svarbiausią tikslą koordinuoti veiksmus dėl kainų, savybėmis, pakanka, kad būtų įrodyta, jog jie turi tą patį tikslą ir priklauso bendram planui, kuriuo siekiama vieno tikslo.
- 321 Šios išvados nepaneigia ieškovės argumentai.
- 322 Pirma, Komisija neprivalėjo tikrinti, ar kiekvienas antikonkurencinis susitikimas buvo skirtas aptarti vienai ar kelioms įprasto konkurencijos veikimo pasekmėms ir dėl sąveikos su kitais susitikimais prisidėjo prie visų jų autorių antikonkurencinių pasekmių realizavimo vykdamas bendrą planą, kuriuo siekta vieno tikslo. Bendrą planą sudaro būtent kartelio dalyvių siektų antikonkurencinių pasekmių visuma, kaip numatyta šio sprendimo 313 punkte nurodytoje jurisprudencijoje.
- 323 Be to, ieškovė nepateikia jokių konkrečių duomenų, leidžiančių teigti, kad tam tikri veiksmai turėjo savybių, rodančių, kad jais nesiekama to paties antikonkurencinio tikslo, ir dėl tos priežasties – kad jie nepriklauso tam pačiam bendram planui.
- 324 Šiuo klausimu ieškovė klaidingai teigia, jog CUP susitikimų tikslas buvo kitoks, o tai įrodo aplinkybė, kad šiuose susitikimuose buvo taikomas kitoks „mechanizmas“ nei kituose susitikimuose. Tiesą sakant, Komisija konstatavo, kad CUP susitikimų dalyviai sudarė sutartį dėl kainų ir sukūrė ataskaitos apie įmonių veiksmus sistemą, kad būtų galima kontroliuoti jų strategiją didinti kainas (žr. ginčijamo sprendimo 72 konstatuojamąją dalį). Vis dėlto, kaip galima teigti remiantis šio sprendimo 315 punktu, tas kainų didinimo strategijos priežiūros ar kontrolės „mechanizmas“ buvo tik viena iš priemonių siekti svarbiausiam tikslui – koordinuoti veiksmus kainų srityje. Be to, Komisija taip pat konstatavo, kad šis kontrolės „mechanizmas“ yra dalis bendros strategijos, kuria vadovaudamasi įmonės apskritai stebi viena kitos elgesį, taip pat ir ne per CUP susitikimus (žr. ginčijamo sprendimo 716 konstatuojamąją dalį).
- 325 Tad nors per CUP susitikimus dalyviai siekė susitarimų dėl kainų ir kainų strategijos kontrolės sistemos, o per kitus susitikimus keitėsi informacija apie kainas arba apie pasiūlą ar paklausą, CUP susitikimai negali būti suprantami taip, kad per juos siekta kitokio tikslo nei per kitus antikonkurencinius susitikimus.
- 326 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad reikia atmesti ieškovės argumentą, jog Komisija neįrodė, kad ginčijamame sprendime apibūdinti antikonkurenciniai susitikimai turi vieną tikslą, palyginti su tariamai skirtingu CUP susitikimais siekiamu tikslu.
- 327 Antra, ieškovė teigia, kad ginčijamame sprendime pateiktas bendro plano aprašymas „pernelyg miglotas ir netikslus“ ir yra „ne kas kita, kaip bendra nuoroda į konkurencijos iškreipimą rinkoje“.
- 328 Iš tiesų, kaip galima teigti remiantis šio sprendimo 312 punkte nurodyta jurisprudencija, vieno antikonkurencinio tikslo sąvoka negali būti apibrėžiama darant bendrą nuorodą į konkurencijos iškreipimą rinkoje, kurioje vykdomas pažeidimas.
- 329 Vis dėlto šioje byloje ieškovės argumentai dėl pranešimo apie kaltinimus pateikto nepakankamo bendro plano aprašymo yra nereikšmingi. Iš tiesų aktas, dėl kurio pareikštas šis ieškiny, yra ginčijamas sprendimas, o ne pranešimas apie kaltinimus, kuris, beje, tik laikinas. Nors pranešime apie kaltinimus turi būti išvardyti visi esminiai aspektai, kuriais toje procedūros stadijoje remiasi Komisija, tas jų išdėstymas gali būti glaustas, o sprendimas nebūtinai turi būti kaltinimų santraukos kopija, nes tas pranešimas yra parengiamasis dokumentas, kuriame pateiktas faktinių

- aplinkybių ir teisės klausimų vertinimas yra tik laikinas (žr. 2013 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *SNIA / Komisija, C-448/11 P*, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:801, 41 ir 42 punktus ir nurodytą jurisprudenciją).
- 330 Be to, priešingai, nei teigia ieškovė, bendro plano aprašymas nėra „miglotas“, kiek tai susiję su prekėmis, slaptais mechanizmais ir atitinkamomis rinkomis. Tiesą pasakius, visi šie aspektai aiškiai išdėstyti ginčijamame sprendime pateiktame aprašyme, kurio santrauka pateikta šio sprendimo 1 straipsnyje, kur pasakyta, kad aptariamas pažeidimas buvo daromas nuo 1998 m. birželio 26 d. iki 2012 m. balandžio 23 d. visoje EEE teritorijoje, o jo esmė buvo susitarimai ir (arba) suderinti veiksmai, kuriais siekta derinti kainų politiką dėl aliuminio ir tantalo elektrolitinių kondensatorių tiekimo (žr. šio sprendimo 14 punktą).
- 331 Galiausiai reikia konstatuoti, kad ieškovės argumentai „miglotam“ bendro plano aprašymui pagrįsti didžiąja dalimi grindžiami ginčijamo sprendimo 767, 769 ir 770 konstatuojamosiomis dalimis, kuriose pateiktas Komisijos atsakymas į ieškovės argumentus, pateiktus jos atsakyme į pranešimą apie kaltinimus ir į raštą dėl faktinių aplinkybių (žr. šio sprendimo 10 punktą). Kaip teigia Komisija, ieškovė neatsižvelgia į ginčijamo sprendimo 730–743 konstatuojamąsias dalis, kuriose išdėstytos priežastys, kodėl Komisija nusprendė, jog yra bendras planas su bendru tikslu.
- 332 Vis dėlto remiantis ginčijamo sprendimo 730–743 konstatuojamosiomis dalimis, taip pat kitomis šio sprendimo 314–316 punktuose primintomis konstatuojamosiomis dalimis, darytina išvada, kad, viena vertus, bendrą planą Komisija apibrėžė kaip siekį išvengti konkurencijos kainomis ir būsimo dalyvių elgesio derinimo, kiek tai susiję su aliuminio ir tantalo elektrolitinių kondensatorių pardavimu, taip sumažinant netikrumą rinkoje. Kita vertus, Komisija paaiškino, kaip šio bendro tikslo buvo siekiama, ir nurodė priežastis, dėl kurių ginčijamame sprendime aprašyti antikonkurenciniai susitikimai yra tęstinis elgesys siekiant vieno ekonominio tikslo, kaip tai suprantama remiantis šio sprendimo 310 punkte nurodyta jurisprudencija.
- 333 Trečia, ieškovė teigia, kad Komisijos pateikti įrodymai neįrodo, kad vieno antikonkurencinio tikslo buvo siekiama per visą pažeidimo darymo laikotarpį.
- 334 Šiuo klausimu ieškovės argumentui, kad Komisija remiasi tik su ECC ir ATC susitikimais susijusiais įrodymais ir nepatikslina kitų susitikimų tikslo, tiesiogiai prieštarauja pats ginčijamo sprendimo turinys. Iš tiesų ieškovės argumentas iš esmės grindžiamas ginčijamo sprendimo 733 konstatuojamąja dalimi, kurioje nepateiktas dalyvių tikslą įrodančių duomenų galutinis sąrašas, o tik kaip „pavyzdys“ nurodomi tam tikri su ginčijamo sprendimo 4.3.6 skirsniu susiję aspektai.
- 335 Vis dėlto ginčijamo sprendimo 4.3.6 skirsnyje pateikta išsami antikonkurencinių susitikimų chronologija, nurodytos kiekvieno daugiašalio ir kiekvieno dvišalio ar trišalio susitikimo išsamos detalės, o išnašose pateikti Komisijos surinkti įrodymai. Nėgana to, ginčijamo sprendimo 77–105 konstatuojamosiose dalyse pateikta trumpa antikonkurencinių susitikimų apžvalga, kiek tai susiję su datomis, vietomis, dalyviais ir aptartomis temomis atskiruose susitikimuose ir susitikimų grupėse. Įrodymai, kuriais rėmėsi Komisija, taip pat pateikti tų konstatuojamųjų dalių išnašose.
- 336 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, taip pat reikia atmesti ieškovės argumentą, kad ginčijamo sprendimo 733 konstatuojamojoje dalyje Komisijos nurodyti tam tikruose ATC susitikimuose dalyvavusių šalių parodymai yra netikslūs, nes jie nebuvo pateikti protokoluose ir neatspindėjo platesnio tikslo. Iš tiesų ieškovės argumentai grindžiami klaidinga prielaida, kad kartelio bendrą

tikslą Komisija nustatė remdamasi tik tais parodymais, nors jie pateikti kaip pavyzdys ir nors Komisijos išvada dėl bendro tikslo buvo pagrįsta įvairiais kitais duomenimis. Net jeigu ieškovės argumentai dėl tam tikruose ATC susitikimuose dalyvavusių šalių parodymų tikslumo būtų pagrįsti, jais nebūtų galima paneigti Komisijos išvados dėl visų antikonkurencinių susitikimų bendro tikslo.

337 Kaip galima teigti remiantis šio sprendimo 148 ir 149 punktuose priminta jurisprudencija, nebūtinai kiekvienas Komisijos pateiktas įrodymas turi atitikti šiuos kriterijus, kiek tai susiję su kiekvienu pažeidimo epizodu. Pakanka, kad ši reikalavimą atitiktų bendrai vertinama Komisijos pateiktų įrodymų visuma. Taigi ginčijamame sprendime Komisijos nurodyti požymiai įmonės padarytam SESV 101 straipsnio 1 dalies pažeidimui įrodyti turi būti vertinami ne atskirai, o kaip visuma.

[Praleista]

345 Bet kuriuo atveju tai, kad per tam tikrus susitikimus nebuvo aiškiai kalbama apie EEE, dar nereiškia, kad ginčijamame sprendime Komisijos nurodytų antikonkurencinių susitikimų visuma neįrodo ryšio su EEE. Šioje byloje, viena vertus, kaip nurodyta šio sprendimo 271 punkte, reikia konstatuoti, jog yra nuoseklių įrodymų rinkinys, kurio pakanka ryšiui tarp ginčijamų susitikimų visumos ir EEE nustatyti. Kita vertus, Komisija pagrįstai nusprendė, kad kartelio dalyviai, įskaitant ieškovę, vykdė tiesioginius elektrolitinių kondensatorių pardavimus EEE. Tokiomis aplinkybėmis pažymėtina, kad siekdama įrodyti ryšį su EEE Komisija neprivalėjo įrodyti, jog ieškovė vykdė pardavimus EEE visiems klientams, apie kuriuos kalbėta per antikonkurencinius susitikimus.

346 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad Komisija pagrįstai nusprendė, jog egzistuoja bendras planas.

347 Taigi reikia atmesti trečiojo pagrindo pirmą dalį.

[Praleista]

3) Dėl trečiojo pagrindo trečios dalies dėl kondensatorių pramonės nevienalytiškumo

388 Ieškovė teigia, kad dėl kondensatorių pramonės nevienalytiškumo neįmanomi slapti susitarimai dėl visų elektrolitinių kondensatorių. Ieškovė iš esmės teigia, kad Komisija teisiškai neįrodė, jog egzistuoja vienas ir tęstinis pažeidimas, apimantis apskritai visus aliuminio ir tantalo elektrolitinius kondensatorius. Iš tiesų kondensatoriai yra labai įvairūs produktai, kurie skiriasi daugybe savybių ir kurių rinkos kaina nevienoda, atsižvelgiant į dominuojantį apsirūpinimo jais modelį. Dėl tos priežasties aptariamas pažeidimas negali apimti visų elektrolitinių kondensatorių pardavimo į EEE. Iš tiesų dvi skirtingos aliuminio ir tantalo elektrolitinių kondensatorių kategorijos apima labai daug prekių rūšių, kiek tai susiję būtent su jų kaina ir atitinkama geografine zona. Keistis bendra informacija per antikonkurencinius susitikimus yra nepakankama, kad būtų sumažintas netikrumas rinkoje ir kad konkurentams būtų lengviau derinti kainas, juo labiau kad informacija keistasi ne apie visų rūšių aliuminio ir tantalo elektrolitinius kondensatorius.

389 Komisija ginčija šiuos argumentus.

390 Iš pradžių reikia pažymėti, kad ieškovė klaidingai aiškina ginčijamą sprendimą, teigdama, kad Komisija nusprendė, jog yra vienas ir tęstinis pažeidimas, kuris, kaip visuma, apima visų rūšių aliuminio ir tantalo elektrolitinius kondensatorius.

- 391 Iš tiesų remiantis ginčijamu sprendimu ir būtent jo 736 konstatuojamąja dalimi darytina išvada, kad Komisija, išnagrinėjusi visus susitikimus ir su jais susijusius įrodymus, konstatavo, kad visuose antikonkurenciniuose susitikimuose kalbėta apskritai apie aliuminio arba tantalo elektrolitinius kondensatorius ar net apie abi šias rūšis.
- 392 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Komisija neprivalo apibrėžti nagrinėjamos rinkos, remdamasi ekonominiais kriterijais. Būtent patys kartelio nariai apibrėžia prekes, dėl kurių diskutuoja ir derina veiksmus (šuo klausimu žr. 2005 m. birželio 15 d. Sprendimo *Tokai Carbon ir kt. / Komisija*, T-71/03, T-74/03, T-87/03 ir T-91/03, nepaskelbtas Rink., EU:T:2005:220, 90 punktą).
- 393 Be to, su karteliu susijusios prekės apibrėžiamos remiantis dokumentais grįstais su konkrečiomis prekėmis susijusio faktinio antikonkurencinio elgesio įrodymais (šiuo klausimu žr. 2003 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Adriatica di Navigazione / Komisija*, T-61/99, EU:T:2003:335, 27 punktą).
- 394 Taip pat reikia pažymėti, kad Komisija šiuo atveju negali remtis jokių įrodymu nepagrįsta prezumpcija (šiuo klausimu žr. 2019 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *ABB / Komisija*, C-593/18 P, EU:C:2019:1027, 44 ir 45 punktus).
- 395 Vis dėlto šiuo atveju, pirma, ginčijamame sprendime Komisija nurodė, kad, išanalizavus visus antikonkurencinius susitikimus ir kaip pavyzdys paminėtus būtent 2002 m. rugpjūčio 29 d., 2006 m. gruodžio 22 d., 2008 m. birželio 25 d. ir 2010 m. gruodžio 20 d. susitikimus, darytina išvada, jog informacija keistasi ne apie tam tikrus aliuminio ir tantalo elektrolitinių kondensatorių porūšius, o apskritai apie aliuminio ir tantalo elektrolitinius kondensatorius (žr. ginčijamo sprendimo 796 konstatuojamąją dalį).
- 396 Antra, taip pat buvo keičiamasi informacija apie specifinius, tačiau prekių pardavimo kainai nustatyti svarbius klausimus, kaip antai pirminių žaliavų kainos didėjimą ir valiutų keitimo kursų svyravimus, kurie neapsiriboja tam tikromis aliuminio ir tantalo elektrolitinių kondensatorių rūšimis (žr., be kita ko, ginčijamo sprendimo 796 konstatuojamąją dalį ir 1417 bei 1418 išnašas).
- 397 Trečia, įmonių parodymuose kartelio dalyviai nenustatė jokio ribojimo, kiek tai susiję su prekių, dėl kurių sudarytas kartelis, apibrėžimu (žr. ginčijamo sprendimo 797 konstatuojamąją dalį).
- 398 Ketvirta, dauguma kartelio dalyvių atstovų buvo už aliuminio ir tantalo elektrolitinių kondensatorių apskritai, o ne už konkrečių kondensatorių linijų gamybą ir (arba) pardavimą atsakingi asmenys (žr. ginčijamo sprendimo 798 konstatuojamąją dalį).
- 399 Tokiomis aplinkybėmis ir atsižvelgiant į šio sprendimo 151 ir 392–394 punktuose primintą jurisprudenciją, negalima kaltinti Komisijos, kad ši nusprendė, jog per antikonkurencinius susitikimus buvo apskritai keičiamasi informacija apie aliuminio ir tantalo elektrolitinius kondensatorius, ir dėl tos priežasties – kad vienas ir tęstinis pažeidimas buvo susijęs su visomis šiomis prekėmis.
- 400 Darytina išvada, kad reikia atmesti trečiojo pagrindo trečią dalį, taigi, ir visą trečiąjį pagrindą.

[Praleista]

f) Dėl šeštojo pagrindo, grindžiamo klaidomis skaičiuojant baudos dydį ir 2006 m. gairių bei vienodo požiūrio ir proporcingumo principų pažeidimu

[Praleista]

1) Dėl šeštojo pagrindo pirmos dalies, grindžiamos klaidomis apskaičiuojant pardavimų vertę

[Praleista]

ii) Dėl šeštojo pagrindo pirmos dalies antrojo kaltinimo, grindžiamo klaida dėl to, kad į pardavimų vertę įtraukti ieškovės patronuojamųjų bendrovių įvykdyti pardavimai

460 Ieškovė iš esmės ginčija tai, kad Komisija pardavimų vertę apskaičiavo įtraukdama Nippon Chemi-Con grupės, konkrečiai – Europe Chemi-Con pardavimus, už kuriuos sąskaitos faktūros išrašytos visiems EEE įsisteigusiems klientams. Pirma, Komisija neatsižvelgė į tai, kad ieškovė pati nevykdė pardavimų EEE ir kad ginčijamame sprendime aprašyti veiksmai tik labai mažu mastu susiję su Nippon Chemi-Con grupės klientais. Iš šešiasdešimties ginčijamame sprendime paminėtų klientų tik du yra pasauliniai United Chemi-Con klientai ir tik keturi yra pasauliniai Europe Chemi-Con klientai. Antra, Komisija neatsižvelgė į tai, kad Europe Chemi-Con ir United Chemi-Con turėjo teisę savarankiškai nustatyti tarifus visiems vietiniams klientams ir visiems buveinę Europoje turintiems pasauliniams klientams, nes tokios teisės pakanka, kad būtų galima atmesti prezumpciją, kad ieškovei 100 % priklausančios patronuojamosios bendrovės yra ta pati įmonė. Trečia, Komisija neįrodė, kad Nippon Chemi-Con grupės pardavimai vietiniams ir pasauliniams klientams buvo tiesiogiai ar netiesiogiai susiję su pažeidimu ar kad tas pažeidimas darė konkretų poveikį EEE.

461 Komisija ginčija šiuos argumentus.

462 Remiantis nusistovėjusia jurisprudencija, Sąjungos konkurencijos teisė, būtent SESV 101 straipsnis, taikomas įmonių veiklai, o sąvoka „įmonė“ reiškia bet kokią ūkinę veiklą vykdančią subjektą, neatsižvelgiant į to subjekto teisinį statusą ir finansavimo būdą (žr. 2009 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Akzo Nobel ir kt. / Komisija*, C-97/08 P, EU:C:2009:536, 54 punktą ir nurodytą jurisprudenciją; taip pat 2015 m. kovo 19 d. Sprendimo *Dole Food ir Dole Fresh Fruit Europe / Komisija*, C-286/13 P, EU:C:2015:184, 140 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

463 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas pažymėjo, viena vertus, kad sąvoka „įmonė“ šiomis aplinkybėmis turi būti suprantama kaip reiškianti ekonominę vienetą, net jeigu teisiniu požiūriu šį ekonominį vienetą sudaro keli fiziniai ar juridiniai asmenys, ir, kita vertus, kai toks ūkių subjektas pažeidžia konkurencijos taisykles, pagal asmeninės atsakomybės principą jis turi atsakyti už šį pažeidimą (žr. 2017 m. spalio 26 d. Sprendimo *Global Steel Wire ir kt. / Komisija*, C-457/16 P ir C-459/16 P–C-461/16 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2017:819, 82 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

464 Dar dėl įmonės sąvokos, kiek tai šį kartą susiję su baudos skaičiavimu, reikia priminti, kad apskaičiuojant baudos dydį galima atsižvelgti tiek į bendrą įmonės apyvartą, kuri yra jos dydžio ir ekonominio pajėgumo rodiklis, nors netikslus ir netobulas, tiek į tos apyvartos dalį, gautą iš prekių, dėl kurių buvo padarytas pažeidimas, todėl rodančią pažeidimo mastą (žr. 2015 m. kovo 19 d. Sprendimo *Dole Food ir Dole Fresh Fruit Europe / Komisija*, C-286/13 P, EU:C:2015:184, 145 punktą ir nurodytą jurisprudenciją). Iš tiesų bendros apyvartos dalis, gauta parduodant

- prekes, dėl kurių padarytas pažeidimas, gali geriausiai atspindėti to pažeidimo ekonominę svarbą (žr. 2015 m. kovo 19 d. Sprendimo *Dole Food ir Dole Fresh Fruit Europe / Komisija*, C-286/13 P, EU:C:2015:184, 149 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 465 Beje, tuo konkrečiu atveju, kai patronuojančiajai bendrovei priklauso visas arba beveik visas patronuojamosios bendrovės, pažeidusios Sąjungos konkurencijos taisyklės, kapitalas, egzistuoja nuginčijama prezumpcija, kad ši patronuojančioji bendrovė iš tikrųjų daro lemiamą įtaką patronuojamajai bendrovei (žr. 2017 m. balandžio 27 d. Sprendimo *Akzo Nobel ir kt. / Komisija*, C-516/15 P, EU:C:2017:314, 54 punktą ir nurodytą jurisprudenciją; šiuo klausimu taip pat žr. 2009 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Akzo Nobel ir kt. / Komisija*, C-97/08 P, EU:C:2009:536, 63 punktą). Tokia prezumpcija reiškia, nebent ji būtų paneigta, kad faktinis patronuojančiosios bendrovės lemiamos įtakos darymas patronuojamajai bendrovei laikomas įrodytu, ir Komisija pagrįstai gali pirmąją pripažinti atsakinga už antrosios elgesį, nepateikdama jokių papildomų įrodymų (žr. 2017 m. balandžio 27 d. Sprendimo *Akzo Nobel ir kt. / Komisija*, C-516/15 P, EU:C:2017:314, 55 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 466 Tiesa, patronuojamųjų bendrovių savarankiškumo nebuvimo prezumpcija jurisprudencijoje buvo išplėtotą tam, kad būtų galima vieno teisės subjekto (patronuojamosios bendrovės) veiksmus inkriminuoti kitam teisės subjektui (patronuojamajai bendrovei). Vis dėlto ši patronuojamųjų bendrovių savarankiškumo nebuvimo prezumpcija taip pat galioja ir tuo atveju, kai, kaip ir šioje byloje, reikia nustatyti pardavimų vertę, į kurią turi būti atsižvelgta apskaičiuojant patronuojančiajai bendrovei, tiesiogiai dalyvavusiai darant pažeidimą ir pažeidimo darymo laikotarpiu su tuo pažeidimu susijusias prekes per patronuojamąsias bendroves pardavinėjusiai EEE, skirtinos baudos bazinį dydį.
- 467 Dėl šio aspekto neginčijama, kad per visą pažeidimo laikotarpį ieškovei priklausė 100 % *Europe Chemi-Con* ir 100 % *United Chemi-Con* akcijų (žr. šio sprendimo 1 punktą). Darytina išvada, kad ieškovė ir jos patronuojamosios bendrovės yra tas pats ekonominis vienetas ir, remiantis šio sprendimo 463 punkte priminta jurisprudencija, sudaro vieną įmonę, kaip tai suprantama pagal SESV 101 straipsnį. Tuo remiantis taip pat darytina išvada, kad egzistuoja nuginčijama aptariamų patronuojamųjų bendrovių savarankiškumo nebuvimo prezumpcija.
- 468 Vis dėlto ieškovė nepateikia jokio konkretaus įrodymo, kuriuo būtų galima paneigti šią savarankiškumo nebuvimo prezumpciją ir pagrįsti esą nepriklausomą jos patronuojamųjų bendrovių teisę nustatyti kainas. Atvirkščiai, išanalizavus antrąją pagrindą galima teigti, kad per tam tikrus antikoncepcinius susitikimus buvo diskutuojama apie tam tikrus *Europe Chemi-Con* ir *United Chemi-Con* klientus, kurie turėjo buveinę ar gamyklas Europoje (žr. šio sprendimo 249, 280 ir 296 punktus); beje, ieškovė pati tai pripažįsta ieškinyje.
- 469 Taigi reikia konstatuoti, kad ieškovės patronuojamųjų bendrovių savarankiškumo nebuvimo prezumpcija šioje byloje nebuvo paneigta.
- 470 Be to, reikia pažymėti, kad pardavimų vertė, į kurią reikia atsižvelgti apskaičiuojant baudos bazinį dydį, turi atitikti tiesiogiai ar netiesiogiai su pažeidimu susijusių EEE teritorijoje „įmonės“ parduotų prekių ar suteiktų paslaugų vertę (žr. šio sprendimo 434 punktą). Tai reiškia, kad šioje byloje į pardavimų vertę turi būti įtraukti ekonominio vieneto, sudaryto iš ieškovės ir jai 100 % priklausančių patronuojamųjų bendrovių, įvykdyti aliuminio ir tantalio elektrolitinių kondensatorių pardavimai EEE.

471 Taigi negalima kaltinti Komisijos, kad nustatydamą tiesiogiai ar netiesiogiai su pažeidimu susijusių įmonės įvykdytų pardavimų vertę, kaip nurodyta 2006 m. gairių 13 punkte, ji atsižvelgė į elektrolitinių kondensatorių pardavimų, už kuriuos ieškovės patronuojamosios bendrovės išrašė sąskaitas faktūras Europoje įsiteigusiems klientams, vertę (šiuo klausimu žr. 2015 m. kovo 19 d. Sprendimo *Dole Food ir Dole Fresh Fruit Europe / Komisija*, C-286/13 P, EU:C:2015:184, 150 punktą).

[Praleista]

474 Vadinas, reikia atmesti šeštojo pagrindo pirmos dalies antrąjį kaltinimą.

[Praleista]

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (devintoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. *Nippon Chemi-Con Corporation* padengia savo ir Europos Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Costeira

Gratsias

Kancheva

Paskelbta 2021 m. rugsėjo 29 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.